

KONINKRIJK BELGIE.
-----ROYAUME DE BELGIQUE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.
-----AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 10e december 1979 door de Minister van Middenstand verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "tot wijziging van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen", heeft de 4e januari 1980 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Classes moyennes, le 10 décembre 1979, d'une demande d'avis sur un projet de loi "modifiant la loi-cadre du 1er mars 1976 réglementant la protection du titre professionnel et l'exercice des professions intellectuelles prestataires de services", a donné le 4 janvier 1980 l'avis suivant :

Het ontwerp van wet strekt ertoe de wet van 1 maart 1976 tot reglementering en bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van dienstverlenende intellectuele beroepen op verschillende punten te wijzigen.

Die wijzigingen betreffen niet alleen de personen die als zelfstandige een dienstverlenend intellectueel beroep uitoefenen maar ook hen die als werknemer de activiteit van een dergelijk beroep in een onderneming waarnemen.

Volgens het nieuwe artikel 2, § 1, tweede lid, van voornoemde wet zullen de beroepsverbonden die een dienstverlenend intellectueel beroep vragen te reglementeren, in hun verzoekschrift moeten preciseren of ze de bedienden die het betrokken beroep uitoefenen in een onderneming die de betrokken activiteit niet tot doel heeft, aan de door hen voorgestelde beroepsvoorwaarden wensen te onderwerpen. Wordt ingevolge een dergelijk verzoek een beroep gereglementeerd, dan kan de Koning voor deze werknemers speciale stage- en deontologische regels vaststellen. Hieruit volgt dat de werkgever die een aldus gereglementeerde beroepsactiviteit aan een werknemer wil toevertrouwen, er zal moeten op waken dat het betrokken personeelslid aan al de gestelde voorwaarden voldoet en de statutaire regels van het gereglementeerd beroep zal kunnen naleven.

Naar luid van het nieuwe artikel 16 van voornoemde wet stelt de Koning twee erkenningscommissies en twee erkenningsraden in.

.../...

De erkenningscommissies "stellen de lijst op van de personen die gemachtigd zijn om het gereguleerd beroep uit te oefenen krachtens de overgangsbepalingen vastgesteld door de Koning ... Tegen de beslissingen van deze commissies kan beroep worden aangetekend bij de erkenningsraden". Volgens de memorie van toelichting zijn deze raden administratieve rechtscolleges en kan tegen hun beslissingen een beroep bij de Raad van State worden aangetekend.

Overeenkomstig voornoemd artikel 16 maakt de ene raad gebruik van het Nederlands, de andere van het Frans. Het ontwerp laat echter na te bepalen volgens welk taalcriterium de raden de betrokkenen op de lijst moeten inschrijven.

Wat betreft de regeling van de voertaal van de raden, is er geen aanwijzing dat het in de bedoeling van de Regering zou liggen enige afwijking in te voeren op de taalwetten die sinds 2 augustus 1963 gelden, welke aangelegenheid trouwens door artikel 59bis van de Grondwet voor een deel onder de hoede van de Cultuurraden is gesteld. Als administratieve rechtscolleges zullen zij, op het stuk van het gebruik der talen, onderworpen zijn aan dezelfde regelen als het centraal bestuur.

Artikel 1 van het ontwerp.

Voorgesteld wordt het tweede lid, respectievelijk het derde lid van § 1 van het nieuwe artikel 2 te beginnen als volgt :

"Het verzoekschrift doet voorstellen met betrekking tot de voorwaarden die van toepassing zullen zijn op

.../...

Het verzoekschrift doet eveneens voorstellen met betrekking tot de oprichting van ...".

Nog volgens het derde lid van § 1 zal het op te richten orgaan tot taak hebben de deontologische regels van het beroep vast te stellen. Omdat het stellen van deontologische regels van groot belang is voor de beoefenaars van het beroep, zou het aangewezen zijn dat deze gedragsregels onderworpen worden aan het toezicht van de Regering. Dat kan gebeuren door erin te voorzien dat de betrokken deontologische regels aan de goedkeuring van de Koning worden onderworpen.

Zoals § 6 is gesteld kan de Minister een nieuw verzoekschrift zonder enige verantwoording afwijzen. Een dergelijke beslissing betreft een groot aantal belanghebbenden. Daarom is het aan te raden, ten einde de rechten van verdediging der betrokkenen te vrijwaren, dat een dergelijke negatieve beslissing met redenen omkleed is.

Voorgesteld wordt deze bepaling te stellen als volgt :

"Een verzoekschrift dat ingediend wordt binnen drie jaar nadat een verzoek tot reglementering met hetzelfde voorwerp door de Koning is verworpen, kan door de Minister van Middenstand bij een met redenen omklede beslissing worden afgewezen".

Voor § 8 wordt volgende lezing aanbevolen :

"§ 8. De Koning kan een reglementeringsbesluit wijzigen ten einde de naleving van internationale verplichtingen te verzekeren".

Artikel 2 van het ontwerp.

De twee laatste leden van het nieuwe artikel 9 worden best als volgt gesteld :

"Indien de schorsing of de schrapping wordt uitgesproken ten aanzien van in artikel 2, § 4, vermelde personen, houden zij enkel het verbod in om de beroepstitel te voeren.

Schorsing en schrapping brengen in ieder geval met zich de ontzegging van het recht om deel te nemen aan de in artikel 6 bedoelde verkiezingen".

Artikel 3 van het ontwerp.

Het nieuwe artikel 18 bevat een permanente en een overgangsbepaling. Het eerste lid zou best worden toegevoegd als een § 9, aan artikel 6 van de wet. Artikel 18 dat aldus beperkt wordt tot het tweede lid, laat na te bepalen binnen welke termijn de voorgeschoten kosten dienen te worden terugbetaald.

Onder dat voorbehoud wordt voorgesteld het artikel te lezen als volgt :

"Artikel 18.-

De kosten van de eerste verkiezingen van de Instituten worden voorgeschoten door de Schatkist en op hen verhaald binnen een termijn van ...".

.../...

Artikel 4 van het ontwerp.

De bepaling van artikel 4 van het ontwerp, waarbij aan de Koning de bevoegdheid wordt verleend om, eigener beweging, ingediende verzoekschriften aan deze wet in ontwerp aan te passen, heeft maar zin indien verzoekschriften tot reglementering van een beroep vóór de inwerkingtreding van de wet in het Belgisch Staatsblad zouden zijn bekendgemaakt. De terugwerkende kracht die aldus aan de nieuwe wet wordt gegeven, is alleszins niet aan te bevelen. Het ware eenvoudiger te stellen dat dergelijke verzoekschriften opnieuw moeten worden ingediend, met inachtneming van de nieuwe wettelijke voorschriften.

Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat de memorie van toelichting, Nederlandse versie, negende alinea van de tekst, in haar commentaar bij artikel 3 van het ontwerp, het tegenovergestelde van de Franse versie zegt. Men lijkt in het Nederlands te moeten lezen : "Ze kunnen bijgevolg geen verkregen rechten genieten".

Le projet tend à modifier sur plusieurs points la loi du 1er mars 1976 réglementant la protection du titre professionnel et l'exercice des professions intellectuelles prestataires de services.

Ces modifications ne concernent pas seulement les personnes exerçant à titre d'indépendant une profession intellectuelle prestataire de services, mais également celles qui, comme travailleur, exercent l'activité d'une telle profession au sein d'une entreprise.

Aux termes du nouvel article 2, § 1er, alinéa 2, de la loi précitée, les fédérations professionnelles qui demandent la réglementation d'une profession intellectuelle prestataire de services doivent préciser dans leur requête si elles entendent appliquer les conditions professionnelles qu'elles proposent aux employés qui exercent la profession concernée dans une entreprise n'ayant pas ces activités pour objet. Lorsqu'une profession est réglementée à la suite d'une telle demande, le Roi peut fixer à l'égard de ces employés des règles particulières de stage et de déontologie. Il s'ensuit que l'employeur qui entend confier une activité professionnelle ainsi réglementée à un employé devra veiller à ce que celui-ci satisfasse à toutes les conditions requises et soit en mesure d'observer les règles statutaires de la profession réglementée.

Le nouvel article 16 de la loi précitée prévoit l'institution par le Roi de deux commissions et de deux conseils d'agrération.

Les commissions d'agrération "établissent la liste des personnes qui sont autorisées à exercer la profession réglementée en vertu des dispositions transitoires établies par le Roi... Les décisions de ces commissions sont susceptibles de recours devant les conseils d'agrération". Selon l'exposé des motifs, ces conseils seront des juridictions administratives dont les décisions pourront faire l'objet d'un recours devant le Conseil d'Etat.

En vertu de l'article 16 précité, l'une des commissions a le néerlandais comme langue véhiculaire, l'autre le français. Le projet omet toutefois de préciser les critères linguistiques en fonction desquels les conseils doivent inscrire les intéressés sur la liste.

En ce qui concerne la langue véhiculaire des conseils, rien n'indique qu'il entrerait dans l'intention du Gouvernement de déroger en quoi que ce soit aux lois linguistiques en vigueur depuis le 2 août 1963. La matière relève du reste en partie de la compétence des conseils culturels en vertu de l'article 59bis de la Constitution. En tant que juridictions administratives, les conseils seront, du point de vue de l'emploi des langues, soumis aux mêmes règles que celles qui s'appliquent à l'administration centrale.

Article 1er du projet.

Il est proposé de rédiger respectivement les alinéas 2 et 3 du § 1er du nouvel article 2 comme suit :

.../...

"La requête formule des propositions en ce qui concerne les conditions qui s'appliqueront aux

La requête formule également des propositions en ce qui concerne la création d'un ...".

Toujours aux termes de l'alinéa 3 du § 1er, l'organe à créer sera chargé d'établir les règles de déontologie de la profession. En raison de l'importance qu'elle revêt pour les personnes qui exercent la profession, il s'indiquerait de placer l'élaboration de règles déontologiques sous le contrôle du Gouvernement. Cela pourrait se faire en prévoyant que ces règles déontologiques seront soumises à l'approbation du Roi.

Tel qu'il est formulé, le § 6 permet au Ministre de rejeter une nouvelle requête sans justification aucune. Une telle décision négative touchant un grand nombre d'intéressés, il y aurait lieu, en vue de préserver les droits de défense de ceux-ci, d'en prescrire la motivation.

Il est proposé de rédiger cette disposition comme suit :

"Une requête introduite dans les trois ans à dater du rejet par le Roi d'une requête en réglementation ayant le même objet, peut être rejetée par décision motivée du Ministre des Classes moyennes".

Le texte suivant est proposé pour le § 8 :

"§ 8. Le Roi peut modifier un arrêté de réglementation en vue d'assurer le respect d'obligations internationales".

Article 2 du projet.

Il serait préférable de rédiger les deux derniers alinéas du nouvel article 9 comme suit :

"Si la suspension ou la radiation est prononcée à l'égard de personnes visées à l'article 2, § 4, elle emporte uniquement interdiction de porter le titre professionnel.

La suspension et la radiation entraînent en toute hypothèse la privation du droit de participer aux élections visées à l'article 6".

Article 3 du projet.

Le nouvel article 18 contient une disposition permanente et une disposition transitoire. Il serait préférable d'insérer l'alinéa 1er dans l'article 6 de la loi sous la forme d'un § 9. L'article 18, qui se trouve de la sorte réduit à l'alinéa 2, omet de déterminer le délai de remboursement des sommes avancées.

Il est proposé, sous cette réserve, de lire l'article comme suit :

.../...

"Article 18.-

Les frais des premières élections des Instituts sont avancés par le Trésor et recouvrés dans un délai de ...".

Article 4 du projet.

La disposition de l'article 4 du projet, qui habilite le Roi à adapter d'initiative certaines requêtes introduites aux dispositions de la présente loi en projet, n'a de sens que pour autant que les requêtes en réglementation d'une profession soient publiées au Moniteur Belge avant l'entrée en vigueur de la loi. L'effet rétroactif ainsi donné à la loi n'est assurément pas recommandable. Il serait plus simple de disposer que ces requêtes doivent être réintroduites conformément aux nouvelles prescriptions légales.

Enfin, il convient d'observer que le texte néerlandais de l'alinéa 9 du commentaire que l'exposé des motifs consacre à l'article 3 du projet, dit le contraire du texte français. Il semble qu'il faille lire le texte néerlandais comme suit : "Ze kunnen bijgevolg geen verkregen rechten genieten".

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren : A. MAST,
Messieurs :

eerste voorzitter,
premier président,

H. COREMANS,
A. VANDER STICHELE,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

J. DE MEYER,

bijzitters van de
afdeling wetgeving,

F. DE KEMPENEER,

assesseurs de la
section de législation,

Mevrouw : M. BENARD,
Madame :

griffier.
greffier.

De overeenstemming tussen de
Nederlandse en de Franse tekst
werd nagezien onder toezicht
van de H. A. VANDER STICHELE.

La concordance entre la ver-
sion néerlandaise et la version
française a été vérifiée sous le
contrôle de M. A. VANDER STICHELE

Het verslag werd uitgebracht
door Mevr. J. DE KOSTER, auditeur.

Le rapport a été présenté par
Mme. J. DE KOSTER, auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

M. BENARD.

A. MAST.